

Слободан Костић

СУВО ДРВО

На њему висе љуљашке,
опанци и птичја крила.
Преко њега се бацају самртничке
хаљине и мађије;
скида кора за бајање и бојење;
дере дивљач, штави кожа.
На њему су урезани векови
и спискови лудака и
одсељеника.
Под њим се прашта,
наздравља, жртвује,
мучи и распиње.
Доносе важне одлуке
и објаве.
Скривају кључеви, мапе,
ратни планови.

СЕКИРА

слушам секиру
очеву
његове снажне
руке
замахују у дебелој
шуми

на дрвету које
обара
престаје
кукавичин
глас

ДЕТАЉИ

На запуштеним крововима
кућна вила прободена муњом
и вилама у плећке.
Метеор ухваћен у кљусе, бесан.
Једини домаћини: стенице, мољци,
трои пацови, толико умножени,
уче рез у заборављене мале
и књиге. У кућно дрво.
Хајдучка трава, омраз, кадуље,
нишадор, губе полен и прах.
Има и тужнијих детаља
на остављеним огњиштима.

БУНАР

Надође наш мали
камени
бунар,
прели се
и
отац умре.
Пресахне
потом.

Сањам препун
суви
бунар